

52 GÜNLÜK İTTİFAK

Ülkü aynı, ülküçüler değişti

Tüm MÇP tabanının ve kadrolarının muhtemel bir yeni oluşuma gönül verdikleri söylenemez. RP'nin dahil olmadığı yeni bir partinin milliyetçi muhafazakâr seçmeni ne denli kucaklayabileceği ise epey tartışmalı.

RUŞEN ÇAKIR'ın yazı dizisi 7. Sayfada

52 GÜNLÜK İTTİFAK

RUŞEN ÇAKIR

Ülkü aynı, ülkücüler değişti

—4—

Ankara siyasi kulislinden 15 kasımdan beri şu sorunun yanıtı aranıyor: RP'den istifa eden 19 MÇP kökenli milletvekili, grup yeter sayısını tamamlamak için kimi ya da kimleri transfer edecek? Ortalıkta çeşitli isimler doluyor ve böyle bir transferin mutlaka gerçekleşeceğini herkes biliyor.

İstifacı milletvekillerinden biri, kendinden çok emin bir şekilde bize şu bilgileri veriyor: "Yavuz Donat'ın bugün'de yazdığı gibi ANAP'tan bir arkadaşımızla temasımız meyvemizi vermek üzere. Aslında ANAP'ta bizimle birlikte hareket edebilecek çok kişi var. Ama acele etmek istemiyoruz, ANAP'ın dağılması ihtimalini gözlemliyoruz."

Aynı milletvekili, DYP içinde tek başına bir grup oluşturacak sayıda milletvekililiye de aralarında çok iyi olduğunu, ancak iktidarda oldukları için şu an ayrılmalarının söz konusu olmadığını belirtiyor. Son olarak kendilerini TBMM'ye taşıyan RP'den bazı isimlere göz diktiklerini itiraf ediyor: "Özellikle Güneydoğu iki arkadaşımız her an bize gelebilirler, ama böyle bir durumda seçmenlerin gösterebileceği tepkilerden ürküyorlar."

Ters hülleden düz hülle

MÇP kökenli milletvekillerinin şu günlerdeki stratejisi, fazla kimseyi ürkütmeden yalnızca Meclis grubunu garantilemek. Böylece adı Demokratik Hareket Partisi (DMP) olan bir parti kurulacak ve bu parti hülle yaparak 1 aralıkta büyük kurultay esnasında MÇP'ye ilthak edecek. Kuşkusuz Alpaslan Türkeş yeniden genel başkanlık koltuğuna oturacak.

Halbuki istifaların hemenertesinde, MÇP kökenli milletvekillerinin, alışageldiğimiz "hülle" yönteminin tam tersini gerçekleştirebilecekleri tahmin ediliyordu. Buna göre 19 milletvekili, diğer partilerden istifa edecek olan başka milletvekillerini ile birlikte yeni bir "kitle partisi" kuracaklardı. Bu partiye, parlamento dışından birtakım "saygın" aydın, eski politikacı, işadamları katılacaktı. Milliyetçi-muhafazakâr temalar üzerinde yükselcek olan bu "yumuşak imajlı" partinin başına "herkesin mutabık olacağı" bir lider geçecekti. Sonuçta hülle tersten yapılacak, MÇP bu yeni kurulacak partiye ilthak edecekti.

Alpaslan Türkeş, bir yandan Aykut Edibali'nin ısrarcısı olduğu RP-MÇP-IDP ittifakı için, yine Edibali'nin kaleme aldığı "protokol" metnine imza attı, diğer taraftan "MÇP çekirdekli, geniş tabanlı yeni bir oluşum"un girişimlerini yürütme-yi milliyetçi-muhafazakâr entelijansiya ya ihale etti.

Tavandan tabana kitle partisi

Zaten "yeni oluşum" fikrini Türkeş'e Aydınlar Ocağı'nın bazı yöneticileri benimsetmişti. İttifakın uyandırdığı "birlik ve beraberlik ruhu" etkisini sürdürüyordu; bu fırsat bir daha yakalanmazdı. Fakat ayrılan MÇP'liler olması; bütün sorumlunun Erbakan olduğuna tabanı ikna etmeye yetecek delilin bulunmaması işleri epey zorlaştırıyordu.

Aydın Menderes, Hasan Celal Güzel, Cemil Çiçek gibi isimlerin bu "yeni oluşum"da yer alacakları basına sızdırıldı; yalanlamalar ardından geldi. Türkeş, Terçüman, Zaman ve Türkiye gazetelerini ziyaret edip destek aradı. Pek bir ilerleme sağlanamadı.

MÇP eski Genel Başkan Yardımcısı Şevket Bülent Yahniçi, kendileri adına mekik diplomasisi yapan odakların faaliyetlerini şöyle anlatıyor: "Biz ne Cemil Çiçek'le ne Hasan Celal Güzel'le görüştük. Ama ortada birtakım kuruluşlar var. Aydınlar Ocağı, İş Dünyası Vakfı, Birlik Vakfı. Bazı insanlar bunların adına hareket ediyorlar: Nevzat Yalçıntaş, Ali Coşkun, Sami Erdem. Bu insanlar bize geliyorlar, bize geldikleri gibi başkalarına da gittiklerini söylüyorlar. Kime gittiklerini biz bilmiyoruz. Eğer onlar 'Dışarı açılma şansı olan yeni bir oluşumu sağlıyoruz. Bunu getirdik, öntünze koyuyoruz' derlerse düşünürüz."

Aslında tüm MÇP tabanının ve kadrolarının bu muhtemel yeni oluşuma gönül verdikleri de söylenemez. RP'nin dahil olmadığı yeni bir partinin milliyetçi-

muhafazakâr seçmeni ne denli kucaklayabileceği epey tartışmalı. Öte yandan DYP ve ANAP'tan hâlâ umutlarını kesmemiş "ülküdaşlar"ın sayısı da hayli fazla. İstikbalinin ne olacağı meçhul yeni bir oluşum uğruna yılların misyonunu, iyi kötü bir örgütlenmeyi geri plana itmek fazla iyi niyetlilik olacaktı. Hele "ithal" bir lider için Başbuğ'dan feragat etmek hiç kolay değil.

İki siyaset tarzı

Bütün bunların dışında, 12 Eylül baskınından sonra ülkücü hareket içinde yereşen iki farklı çizgi yeni dönemde de farklı yaklaşımları savunuyor. MHP kökenlilerin ağırlıklı olduğu "devlet kadroları", 70'li yıllardaki "devlete yardım" misyonuna geri dönüşün propagandasını yaparken Ülkü Ocakları kökenli "Türk-İslam ülkücüleri", devleti, kendine yönelik tehditlerle başetmede yalnız bırakmak yanlısı tavırlar geliştiriyorlar. Sivas Milletvekili Muhsin Yazıcıoğlu'nun başını çektiği bu ekip, zaten iyice İslamileştirdikleri dillerini dünyadaki değişimlere paralel olarak git gide yumuşatıp "ideolojik omurgalı bir kitle partisi"ne doğru evrilmeyi düşünüyor.

Bu ekibin güçlü isimlerinden Yaşar Yıl-

Tüm MÇP tabanının ve kadrolarının muhtemel bir yeni oluşuma gönül verdikleri de söylenemez. RP'nin dahil olmadığı yeni bir partinin milliyetçi-muhafazakâr seçmeni ne denli kucaklayabileceği epey tartışmalı. Öte yandan DYP ve ANAP'tan hâlâ umutlarını kesmemiş "ülküdaşlar"ın sayısı da hayli fazla. İstikbalinin ne olacağı meçhul yeni bir oluşum uğruna yılların misyonunu, iyi kötü bir örgütlenmeyi geri plana itmek fazla iyi niyetlilik olacaktı. Hele "ithal" bir lider için Başbuğ'dan feragat etmek hiç kolay değil.

dırım'ın "balkonda seyretmek" tabiriyle formüle ettiği bu yaklaşım, hiç kuşkusuz, ülkücülerin "yardım ettikleri" devletten 12 Eylül'le birlikte çok esash bir darbe yemiş olmalarının ürünü.

Ülkücü tabandaki bu bakış açısı farklılıkları Kürt sorunu söz konusu olduğunda hayati önem arz ediyor. Daha 1986 yılından itibaren, Türk-İslam ülkücülerinin bazı önemli isimleri çeşitli yayın organlarında bu noktaya parmak basmaya başlamışlardı. Devletin, PKK'nın karşısına ülkücüleri çıkartmak istediği; Güneydoğu'da görev yapan öğretmen, sağlık görevlisi gibi ülkücü memurları "muhbir" olarak kullandığı; bu "oyuna gelen" ba-

zı ülkücülerin korunmasız bir şekilde PKK'lıların kurşunlarına maruz kaldıkları yazılmıştı.

Ülkücülerin gündemi Kürt meselesi

Eğer böyle bir "oyun" söz konusuysa, bunun, Kürt meselesinin iyice turmandığı şu günlerde de oynanmak istenmesi son derece doğal. Nitekim önde gelen bir ülkücü, DYP'nin önde gelenlerinden ülkücü kökenli bir milletvekilinin adını vererek bize şunları anlatıyor: "Bir kokteylde karşılaştık. 'Çocuklar, artık bizden geçti. Şu Leyla Zanalarla uğraşmak size kaldı' dedi. Zaten yemin töreni sırasında

MÇP'liler, yeni bir kitle partisi ihtimaline "Olursa olur" gözüyle bakıyorlar. Bu işi ihale ettikleri milliyetçi-muhafazakâr entelijansiya'yı, yayın organlarında "Daha bir sağ koalisyonu bile gerçekleştiremediler" şeklinde eleştirerek, kendi başlarının çaresine bakmaya niyetli olduklarını gösteriyorlar.

da bazı DYP'liler bizim arkadaşlarımızı sıkıştırmışlar. 'Ne duruyorsunuz' demişler."

Aynı ülkücü, PKK'lılarca öldürülen erlerin cenazesinde gerçekleşen kitle gösterileri hakkında da şunları söylüyor: "O gösterileri biz düzenlemedik, bazı devlet görevlilerinin işi. Biz, bir şeylerin olacağını haber aldık, arkadaşlarımızı da 'Siz bulmayın' diye uyardık. Ama olmadı."

Fakat "Ayrılmakta acele etmeniz Kürt meselesinin etkisi oldu mu" sorumuzu yanıtlayan MÇP kökenli bir milletvekilinin söyledikleri bütün ülkücülerin bu yaklaşımda olmadığını gösteriyor: "Evet. Birtakım duyumlardık. Güneydoğu'da bir ayaklanma hazırlığı varmış. DYP-SHP koalisyonunun, malum nedenlerle bu sorunu çözemeyeceği kesin. İnşallah yanlıyoruz ama böyle bir durumda bizim önemimiz ve gücümüz artacak."

Kürt meselesinin turmanmasının ne zamandır uykuda olan Türk milliyetçiliğini kamçılayacağı; mevcut siyasi partilerin bu "diriliş"i yeterince tatmin edebilecek politikalar üretmeyecekleri öngörülerini MÇP'lilerin geleceklelerine iyimser bakmalarına yol açıyor.

Artık ülkücüler sözlerine, Yeni Düşünce gazetesinden Mehmet Ekiçi'nin yaptığı gibi başlıyorlar: "Bizler, Türk milliyetçileri, ülkücüler olarak yıllardır kendimizi parçalıyorduk. Türkiye'de büyük bir bölücülük tehlikesi vardır, bu tehlike Türk vatanının ve milletinin varlığını ve gele-

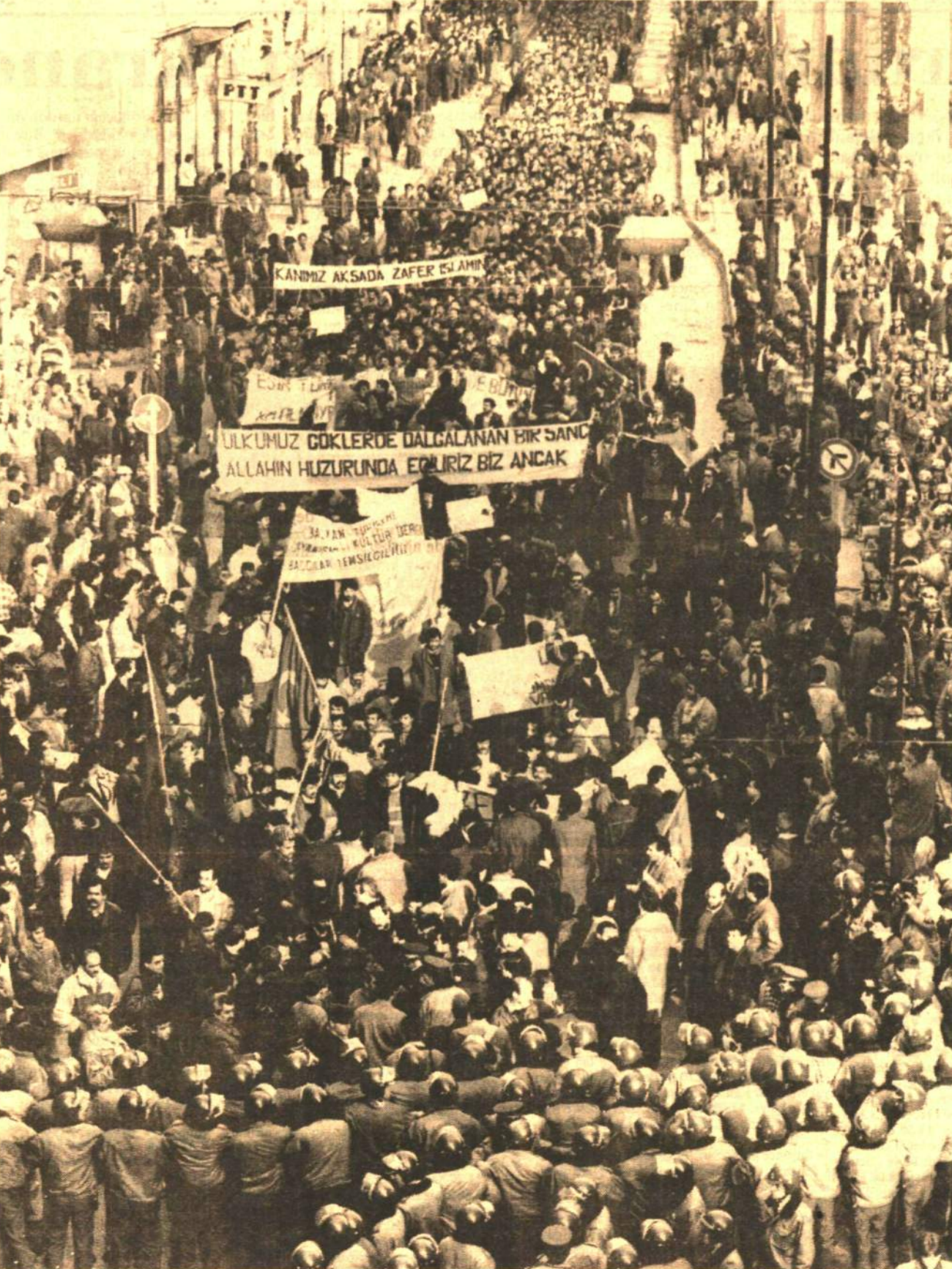
ceğini tehdit etmektedir diyorduk. Bizim bu samimi ikazlarımız çoğu kimse tarafından fanatiklik olarak görülüyor, hatta daha da ileri gidilip Türkiye'de yaşayan insanlar arasında 'ayrımcılık' yapmakla suçlanıyorduk."

Bu, "Biz zaten demistik" tavrı istisnasız tüm ülkücülerde mevcut. Bütün ülkücüler "devletin, ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü" ilkesini ana ülküleri olarak muhafaza ediyorlar. Popüler deyişle, devletin "üniterlik" vasfını koruması kaygısı ülkücüler arasında mutlak bir ortak zemin olmaya devam ediyor. Değişen ise ülkücüler, onların siyasete bakış tarzları.

Fakat ülkücü hareketinde ilk ve son sözü hâlâ Alpaslan Türkeş söylüyor. O da "Şark meselesi"nin çözümünü "önce terör olaylarını destekleyen çevreleri etkisiz hale getirmek, terör olaylarının üzerine kararlı şekilde gitmek" olarak görüyor. Bu nedenle "Devletin işine buluşmayalım" anlayışının Ülkücüler arasında çok büyük yankı bulması zor görünmüyor.

MÇP'liler, yeni bir kitle partisi ihtimaline "Olursa olur" gözüyle bakıyorlar. Bu işi ihale ettikleri milliyetçi-muhafazakâr entelijansiya'yı, yayın organlarında "Daha bir sağ koalisyonu bile gerçekleştiremediler" şeklinde eleştirerek, kendi başlarının çaresine bakmaya niyetli olduklarını gösteriyorlar.

Yarın: Türk-Kürt çatışması tehlikesi

Cemil Çiçek: Şartlar olgunlaşmış değil

Mesut Yılmaz'ın ANAP genel başkanlığına seçilmesiyle başlayan "milliyetçi-muhafazakâr kadroların tasfiyesi" operasyonundan ilk etkilenenlerden biri Cemil Çiçek'ti. Eski Devlet Bakanı Çiçek, partisinin yaptığı sıralamayı protesto ederek Yozgat milletvekiliği adaylığından istifa etti ve seçimlerde ittifakın desteklenmesi gerektiğini açıkladı. Halen ANAP üyesi Çiçek, MÇP çekirdekli yeni bir "kitle partisi" oluşumunda rol aldığı iddialarını yalanlayarak sağdaki son siyasi gelişmeleri şöyle değerlendiriyor:

"MÇP kökenli bu arkadaşların ayrılmaması öyle ani oldu ki kendilerine rey veren seçmenin de bunu henüz kabullendiğini sanmıyorum. Dolayısıyla bir siyasi acemilik yapmışlardır. Şartlar olgunlaşmadan davranmışlardır. Tabii kanuni zorluklar nedeniyle oluşmuş bir seçim ittifakıydı, ama vatandaş rey verirken öyle görmedi. 20 Ekimde seçilen 21 ekim sabahı ayrılışın diye rey vermedi. 'Siz beraber, birlik olun, problemleri birlikte çözmeye çalışın' diye rey verdi. Ekonomik programlarına, görüşlerine, kanaatlerine bakarak, Türkiye'yi şu ya da bu noktaya getirecekleri mülhazasıyla rey vermedi. Sadece milli ve manevi değerleri ön plana çıkarttıkları için rey verdi. Daha ortada faaliyet yokken bu arkadaşların ayrılmalarını kamuoyu iyi karşılamadı. Bunun izahında epey zorluk çektiler. 'Yeni bir siyasi oluşuma imkân vermek için ayrıldık' demiş olmaları kendilerine rey verenler bakımından tatminkâr olmadı. Böyle bir oluşum nazariyede mümkündür; şartlar oluşur, mümkündür, ama bunu kamuoyuna safha safha anlatmaları, inandırmaları lazımdır.

Meclis açıldı, yemin edildi, olağanüstü hal uygulamasıyla ilgili bir oylama yapıldı. Onun dışında daha Meclis faaliyete geçmedi ki! Hangi noktada ittifakın devamını engelleyecek bir ihtilaf çıktı aralarında? Varsa bile bunu kamuoyuna açıklamadılar; kendi seçmenleri bilmiyor ve büyük bir infial olduğu kanaatindeyim.

Bu nedenle, yeni bir oluşum filanca şahıslar istedi diye olmaz, şartlar gerektirir olur. Yeni kurulacak partinin görünümlü önemlidir. Yine bir doktriner görünüme giriyorsa, o yine bir marjinal parti olmaya devam eder. Diğer partiler-

Cemil Çiçek

den de katılımlar olabiliyorsa, yani bu kesim yeni bir siyasi teşekkül altında birleşiyor havası verilebiliyorsa olur.

Ben şahsen siyaset yapmayı pek arzu etmiyorum. Yani insanların anladığı anlamda, bir siyasi parti çatısı altında bir faaliyet arzu etmiyorum. Benim adımın bazı yeni oluşumlar için geçiyor olması benim dışımdadır. Siyasi kadrolar kamuoyunun ihtiyacına yeterince cevap vermediği için, siyasi tablo yerli yerine oturmadığı için her defasında "bir yenisi olabilir mi? Bir başkası olabilir mi?" deniyor. Ayrılanlar, yeni bir oluşum için benim de adımlarını geçirmişler. Ama ben onlara "yeni bir siyasi parti kurulsun, ben de içinde olurum veya böyle bir şeyin kurulmasında fayda vardır tarzında ne beklenti ne de temenni dile getirmiş değilim."

Ülkücüler 12 Eylül öncesi yardım ettikleri devletten esash bir darbe yemişlerdi. Şimdi balkonda seyirci mi olacaklar?